

Ο ΔΙΕΘΝΗΣ ΚΩΔΙΞ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ Η ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ

Υπό κ. Α. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

Ότε, κατά τὸ 1919, οἱ πρωταγωνισταὶ τῆς εἰρήνης τῶν Βερσαλλιῶν ἀπεφάσιζον τὴν ἴδρυσιν τῆς Διεθνoῦς Ὀργανώσεως τῆς Ἔργασίας, ἔδιδον, πράγματι, ὡς ἡ ἱστορία τῶν τεσσάρων δεκαετηρίδων ζωῆς τῆς Ὀργανώσεως τὸ ἀπέδειξε, τὴν πλέον λογικὴν καὶ ἐποικοδομητικὴν διέξοδον εἰς μίαν σθεναρὰν διεκδίκησιν τῆς ἐργατικῆς τάξεως, ἣτις κατὰ τὴν ἐποχὴν αὐτὴν εἶχεν ἀρχοῦντως ὀργανωθῆ καὶ ἐσημείου ἀξιόλογον δρᾶσιν εἰς τὰ οἰκονομικῶς καὶ κοινωνικῶς προηγμένα Κράτη τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Β. Ἀμερικῆς.

Ἡ ἴδρυσις τῆς Δ.Ο.Ε. ἀπετέλεσε, τῷ ὄντι, μίαν θαρραλέαν πρωτοβουλίαν. Ἄλλ' εἰς τὴν πραγματικότητα ἦτο αὕτη ὁ ὄριμος καρπὸς μακρῶν καὶ ἐντόνων ἀγῶνων τῆς ἐργατικῆς τάξεως, συγκινητικῶν ἐκκλήσεων ἀνθρωπιστῶν καὶ κοινωνιολόγων τῆς ἐποχῆς, ἀκόμη δὲ καὶ φιλεργατικῶν αἰσθημάτων ὀρισμένων βιομηχάνων, οἵτινες ἔβλεπον, εἰς τὴν καθιέρωσιν ἑνὸς συστήματος διεθνoῦς προστασίας τῆς ἐργασίας, τὸν μόνον ἀποτελεσματικὸν τρόπον ἠθικῆς καὶ οἰκονομικῆς ἀνυψώσεως τῶν ἐργαζομένων καὶ ἀποφυγῆς τοῦ διεθνoῦς συναγωνισμοῦ, ὑπὸ τὴν πλέον ἀπάνθρωπον μορφήν, τοῦ ἀποκληθέντος κοινωνικοῦ ντάμπινγκ.

Εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν ἐργατικῶν ζητημάτων, παρετηρήθη ἡ ἰδιοτυπία, ὅτι αἱ διεκδικήσεις τῶν ἐργαζομένων προεβλήθησαν εἰς τὰ ἐθνικὰ ὅρια τῶν βιομηχανικῶν κρατῶν ἀλλὰ καὶ συγχρόνως εἰς τὸν παγκόσμιον χῶρον. Οὕτω, τὸ ὄριμον σήμερον ἐργατικὸν δίκαιον εἶναι περίπου σύγχρονον τοῦ, μεστοῦ ἤδη εἰς γενικὰς ἀρχὰς καὶ εἰς ρυθμίσεις, Διεθνoῦς ἐργατικοῦ Δικαίου.

Ἡ ἱστορία ἦτο λοιπὸν μακρὰ καὶ πολύπλευρος. Ἦδη ἀπὸ τοῦ 1838, ὁ καθηγητῆς Adolphe Blanqui, εἰς παραδόσεις του γενομένας εἰς τὴν Σορβόννην, ἔλεγεν: «Ἐγένοντο μέχρι τοῦδε ἀρκετὰ συνθῆκαι μεταξὺ κρατῶν, διὰ τῶν ὁποίων ἀνελήφθη ἡ ὑποχρέωσις νὰ φονεύωνται ἄνθρωποι· διὰ τίνα λόγον δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ καταγίνωμεν σήμερον εἰς τὴν ἐκπόνησιν ἄλλων συνθηκῶν διὰ τῶν ὁποίων νὰ προβλέψωμεν τὴν διατήρησιν τῆς ζωῆς τῶν ἀνθρώπων, ἀκόμη δὲ περισσότερον, νὰ καταστήσωμεν ταύτην γλυκυτέραν;».

Ἄλλ' ὁσονδήποτε σθεναρὰ καὶ ἂν ἦτο ἡ διεκδίκησις τῶν ἐργαζομένων καὶ ὁσονδήποτε καὶ ἂν εἶχον ὀριμᾶσαι αἱ πρὸς τοῦτο ἰδέαι, ἡ ἀπόφασις περὶ ἱδρύσεως ἑνὸς Διεθνoῦς Ὀργανισμοῦ διὰ τὴν προστασίαν τοῦ ἐργαζομένου κόσμου ἔσχε τεραστίαν σημασίαν καὶ ἀπετέλεσε τὴν μεγάλην καὶ ὀλοκληρωμένην καινοτομίαν τοῦ 1919.

Οὕτω, αἱ ἰδέαι ἐλάμβανον σάρκα καὶ ὄσπᾶ. Εἰς τὸ διεθνὲς προσκίνησιον ἐνεφανίζετο εἰς διεθνῆς Ὅργανισμός, ἐπιφορτισμένος νὰ συνεργασθῆ με τοὺς ἀρμοδίους Ὅργανισμοὺς εἰς τὴν ἐδραίωσιν τῆς γενικῆς εἰρήνης καὶ ν' ἀναλάβῃ, εἰδικώτερον, τὸ ἔργον τῆς ὀργανώσεως τῆς κοινωνικῆς τοιαύτης διὰ μέτρων κοινωνικῆς δικαιοσύνης, διεθνοῦς ἐφαρμογῆς.

Ἡ ἀντοχὴ τοῦ νέου Ὅργανισμοῦ δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ προβλεφθῆ. Ὁ ρυθμὸς του ἦτο ἄγνωστος μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Ἀπὸ τῶν πρώτων του, ὅμως, βημάτων, συνώδευσαν τοῦτον αἱ εἰλικρινεῖς εὐχαὶ ὄλων τῶν πονούντων τὰ κοινωνικὰ πράγματα καὶ συνεκεντρώθησαν εἰς αὐτὸν αἱ προσδοκίαι τῶν ἐργαζομένων ὄλου τοῦ κόσμου διὰ μίαν καλλιτέραν αὔριον.

Ἀντιλαμβάνεται τις εὐκόλως ποῖαι μεταβολαὶ ἐχρειάσθησαν εἰς τὰ κρατοῦντα διοικητικὰ συστήματα τῶν Κρατῶν - Μελῶν, ποῖαι συνταγματικαὶ δυσχέρειαι ἔπρεπε νὰ ὑπερνικηθοῦν, ποῖα ψυχολογικὰ ἐμπόδια ἀνέκυπτον πρὸς ἀντιμετώπισιν, προκειμένου ὁ νέος οὗτος θεσμὸς νὰ τεθῆ εἰς λειτουργίαν.

Ὁ Γάλλος καθηγητῆς κ Georges Scelle, ἀναφερόμενος εἰς τὸν ἀντίκτυπον ὅστις ἐδημιουργήθη εἰς αὐτὴν ταύτην τὴν διπλωματικὴν ζωὴν, ἔγραψεν εἰς τὴν λίαν περισπούδαστον μελέτην του περὶ Δ.Ο.Ε.: «Εἰς τὴν Διάσκεψιν τῆς Εἰρήνης παρεκάθητο μία νέα μεγάλη δύναμις: ἡ Ἔργασία, καὶ αὕτη διέθετεν ἐκεῖ τοὺς πληρεξουσίους της».

Βεβαίως, κατὰ τὰς διαπραγματεύσεις προεβλήθησαν πολλαὶ καὶ διάφοροι σκέψεις καὶ πο κίλα συστήματα ὀργανώσεως καὶ δράσεως. Οἱ πλέον ἐνθουσιώδεις ἠθέλησαν τὴν σύστασιν Διεθνοῦς Ὅργανισμοῦ με ὑπερκρατικὰς ἐξουσίας, με διεθνῆ νομοθετικὴν δύναμιν, με συγκρότησιν δυναμὴν νὰ ἐπιβάλλῃ τὰς θελήσεις της, με αὐτόματον ἐφαρμογὴν τῶν ἀποφάσεων. Αἱ ἀπόψεις, ὅμως, αὗται, παρὰ τὰς ἐπικρατησάσας τότε θερμὰς κοινωνιστικὰς ἀντιλήψεις καὶ τὰς θαρραλέας πρωτοβουλίαις, δὲν ἐγένοντο πλήρως ἀποδεκταί. Ἐπεκράτησεν ἡ μέση λύσις. Ἡ Δ.Ο.Ε. ἐλειτούργησεν ἀπ' ἀρχῆς καὶ λειτουργεῖ καὶ σήμερον ὡς ἀνεξάρτητος ἐξειδικευμένος Ὅργανισμὸς τῶν Ἑθνῶν, διαθέτων ἀπόλυτον αὐτονομίαν ὅσον ἀφορᾷ τὴν ὀργάνωσιν τῶν προγραμμάτων του καὶ τὴν ἐπιδιώξιν τῶν σκοπῶν του, βασιζόμενος εἰς τὸ ἰδιότυπον σύστημα ὀργανώσεως καὶ διορθώσεως τῶν ὀργάνων του, δηλαδὴ τὸ σύστημα τῆς τριμεροῦς συνεργασίας Κράτους, ἐργατῶν, ἐργοδοτῶν, ὅπερ κατέληξεν εἰς ὀργανικὴν σύνδεσιν τῶν βασικῶν παραγόντων τῆς οἰκονομικῆς καὶ κοινωνικῆς ζωῆς (κράτους, ἐργοδοτῶν καὶ ἐργαζομένων) ἐν τῇ ἐπιδιώξει τοῦ σκοποῦ τῆς οἰκονομικῆς καὶ κοινωνικῆς προόδου.

Ὁ Ὅργανισμὸς, χωρὶς νὰ ἔλῃ ὑπερκρατικὴν ἐξουσίαν, διαθέτει, ἐν τούτοις, ἐκ τοῦ Καταστατικοῦ του, τὴν δυνατότητα ἐπιβολῆς ὠρισμένων ὑποχρεώσεων πρὸς τὰ Κράτη - Μέλη καὶ ἀκόμη ἀσκήσεως ἐλέγχου ὅσον ἀφορᾷ τὴν τήρησιν τῶν γενικῶν ἀρχῶν, ἃς διαλαμβάνει ὁ Καταστατικὸς Χάρτης. Αἱ ἀποφάσεις του, λαμβάνουσαι τὴν μορφήν διεθνῶν Συμβάσεων καὶ διεθνῶν Συστάσεων ἐπὶ θεμάτων ἐργασίας, δὲν ἐνέχουσιν ὑποχρεωτικὸν χαρακτῆρα διὰ τὰ Κράτη - Μέλη εἰμὴ ἐφ' ὅσον αὗται γίνωσιν ἀποδεκταὶ δι' εἰδικῆς πράξεως ἀποδοχῆς.

Ἐν τῇ γενικῇ ἀναλύσει, ὅμως, τοῦ θεσμοῦ, ἐξάγεται σαφὲς τὸ συμπέρασμα, ὅτι τὰ Κράτη - Μέλη κατὰ τὴν 40ετῆ ζωὴν τοῦ Ὅργανισμοῦ ὑπεισῆλθον εἰς πλέγμα

υποχρεώσεων, τὸ ὁποῖον, τῇ συγκαταθέσει τῶν ἐν λόγῳ Κρατῶν, περιορίσει κατὰ πολὺ τὴν ἀπόλυτον καὶ κυρίαρχον ἀπὸ μέρους των ρύθμισιν τῶν ἐργατικῶν ζήτημάτων ἀνὰ τὸν κόσμον.

Ἡ Ὄργανώσις, εἰς τὴν ὀριστικὴν μορφήν της, ἀπετελέσθη ἐξ ἀρχῆς ἀπὸ τὴν Διεθνῆ Συνδιάσκεψιν, κυρίαρχον νομοθετικὸν ὄργανον, τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Δ.Γ.Ε., ὅπερ τυγχάνει τὸ διευθύνον ὄργανον, καὶ ἀπὸ τὸ Διεθνὲς Γραμματεῖον Ἐργασίας, ὅπερ εἶναι ἡ Γραμματεία τῆς Ὄργανώσεως.

Θὰ ἐπεθύμουν, ἤδη, δι' ὀλίγων νὰ διαγράψω τὴν λειτουργίαν τοῦ οὗτως εἰπεῖν νομοθετικοῦ μηχανισμοῦ τῆς Ὄργανώσεως, τὴν διεξαγομένην διὰ τῶν ἐτησίων Διεθνῶν Συνδιασκέψεων τῆς Ἐργασίας.

Μερίμνη τοῦ Δ.Σ. τοῦ Δ.Γ.Ε., τὰ θέματα, ὧν προκύπτει ἡ ἀνάγκη ρυθμίσεως, ἐγγράφονται εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῶν Συνδιασκέψεων, ἀμέσως δὲ τίθεται εἰς κίνησιν σειρά ὅλη ἐνεργειῶν ἀπαιτουσῶν στενὴν συνεργασίαν Δ.Γ.Ε. καὶ ἀρμοδίων, ἀνὰ τὰ διάφορα Κράτη - Μέλη, ὑπηρεσιῶν. Αἱ ἀποφάσεις διανύουν τὸ στάδιον συζήτησεων εἰς δύο συνόδους τῆς Συν)ψεως. Κατὰ πρῶτον, συγκεντροῦται ὑπὸ τοῦ Δ.Γ.Ε. ἡ σχετικὴ νομοθεσία τῶν Κρατῶν καὶ καταρτίζεται ἐρωτηματολόγιον, ὅπερ, μετ' ἔγκρισιν, διαβιβάζεται πρὸς τὰς κυβερνήσεις, ἵνα ληφθῇ ἡ ἐπ' αὐτοῦ γνώμη των. Εἰς τὸ στάδιον τοῦτο, καταρτίζεται ἡ πρώτη ἐκθεσις. Μετὰ τὴν λήψιν τῶν ἀπαντήσεων, τὸ Δ.Γ.Ε. καταρτίζει νέαν ἐκθεσιν καὶ καθορίζει τὰ σημεῖα ἐπὶ τῶν ὁποίων δέον νὰ γίνῃ συζήτησις καὶ νὰ ληφθοῦν ἀποφάσεις, συγχρόνως δέ, βάσει τῶν ἀπόψεων τῶν Κρατῶν, καταρτίζει τὰ προσχέδια μιᾶς ἢ περισσοτέρων διεθνῶν Συμβάσεων ἢ Συστάσεων καὶ οὗτω τὰ θέματα ἄγονται εἰς δευτέραν συζήτησιν ἐνώπιον τῆς Συνδιασκέψεως πρὸς λήψιν τῶν τελικῶν ἀποφάσεων.

Ἐφ' ὅσον θέμα τι παρουσιάζεται ὑπὸ ἐπείγουσαν μορφήν, δύναται ν' ἀποφασισθῇ ἡ συζήτησις καὶ λήψις ἀποφάσεων εἰς μίαν καὶ μόνην σύνοδον τῆς Συν)ψεως.

Αἱ ἀποφάσεις ἐν τῇ Συν)ψει λαμβάνονται κατόπιν ψηφοφορίας καὶ διὰ τῆς πλειοψηφίας τῶν 2/3 τῶν παρόντων ἐν τῇ Συν)ψει ἀντιπροσώπων τῶν κυβερνήσεων, τῶν ἐργοδοτῶν καὶ τῶν ἐργαζομένων.

Μετὰ τὴν ἀποδοχὴν ὑπὸ τῆς Συν)ψεως μιᾶς Συμβάσεως ἢ μιᾶς Συστάσεως, τὰ κείμενα τούτων κοινοποιοῦνται πρὸς ὅλα τὰ Κράτη - Μέλη τῆς Ὄργανώσεως, ὁπότε ἀρχίζει διὰ τὰ ἐν λόγῳ Κράτη σειρά ὅλη ὑποχρεώσεων—τυπικῶν καὶ οὐσιαστικῶν.

Ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ διεθνοῦς Συμβάσεως, τὸ Μέλος ὑποχρεοῦται ὅπως, ἐντὸς ἔτους ἢ, τὸ ἀργότερον, ὑφισταμένων ἐξαιρετικῶν περιστάσεων, ἐντὸς 18 μηνῶν, ὑποβάλλῃ ταῦτα εἰς τὴν κρίσιν τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς νομοθετικῆς ἀποδοχῆς αὐτῶν. Εἰς τὰ περισσότερα τῶν Κρατῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ἡ Ἑλλάς, χωρεῖ κυρωτικὸς νόμος. Ἐφ' ὅσον ἐλήφθη ἡ πράξις ἐπικυρώσεως, ὑφίσταται διὰ τὰ Κράτη - Μέλη ἡ ὑποχρέωσις ἀνακοινώσεως ταύτης ὑπὸ τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Κράτους πρὸς τὸν Γενικὸν Δ)ντὴν τοῦ Δ.Γ.Ε., ὅστις καὶ καταχωρίζει ταύτην, ὑποχρεούμενος μάλιστα νὰ ἀνακοινώσῃ τὴν ἐπικύρωσιν, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 102 τοῦ Χάρτου τῶν Ἑν. Ἐθνῶν, εἰς τὸν Γεν. Γραμματεῖα τῶν Ἑν. Ἐθνῶν.

Μετὰ τὴν ἐπικύρωσιν, καὶ εἰς ἡμερομηνίαν ὀριζομένην εἰς τὸ κείμενον τῆς Συμβάσεως, ἥτις συνήθως εἶναι ἔντος μετὰ τὴν καταχώρισιν ὑπὸ τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ τοῦ Δ.Γ.Ε., ἀρχεται ἡ ὑποχρέωσις τῆς ἐφαρμογῆς καὶ ὑποβολῆς ἐτησίων πρὸς τὸ Δ.Γ.Ε. ἐκθέσεως, ἐν ἧ νὰ περιλαμβάνωνται λεπτομερῶς τὰ μέτρα ἐφαρμογῆς καὶ πάντα τὰ σχετικὰ στοιχεῖα

Αἱ ἐκθέσεις τῶν Κρατῶν, ὑφίσταμεναι τὴν πρώτην ἐξέτασιν ἀπὸ μέρους τοῦ Δ.Γ.Ε., τίθενται ὑπ' ὄψιν εἰδικῆς ἐπιτροπῆς ἐμπειρογνομόνων, ἀποτελουμένης ἐκ νομομαθῶν προερχομένων ἐκ διαφόρων κρατῶν, τελικῶς δὲ τίθενται ὑπ' ὄψιν τῆς Συνψεως, ἥτις καὶ διαπιστώνει τὴν καλὴν ἢ μὴ ἱκανοποιητικὴν ἐφαρμογὴν ὑπὸ τῶν κυρωσάντων κρατῶν· εἰς τὴν τελευταίαν δὲ ταύτην περιπτώσιν ἀπευθύνονται πρὸς τὰς κυβερνήσεις σχετικαὶ παρατηρήσεις.

Πρέπει νὰ ἴδῃ κανεὶς τὸν μηχανισμόν ἐλέγχου ἐν λειτουργίᾳ, τοὺς κρατικούς ἀντιπροσώπους λογοδοτοῦντας, καὶ βεβαίως ὄχι μόνον τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν μικρῶν Κρατῶν, ὡς ὁ κ. Κασιμάτης φαίνεται πιστεύων, διὰ ν' ἀντιληφθῇ, ὅτι αἱ Κυβερνήσεις ἀπεμπόλησαν ὄχι μικρὸν ποσοστὸν τῆς κυριαρχίας των. Ἐνθυμούμαι μίαν εὐκαιρίαν, ἥτις μοι ἐδόθη κατὰ τὴν Συνδιάσκεψιν τοῦ 1951 εἰς Γενεύην, ὅπου, ἐνώπιον τῆς Ἐπιτροπῆς ἐλέγχου τῶν Διεθνῶν Συμβάσεων περὶ κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων, διετύπωσα τὴν παρατήρησιν, ὅτι ἡ Βρεταννικὴ Κυβέρνησις δὲν ἐφήρμοξε τὴν σχετικὴν σύμβασιν εἰς Κύπρον. Ὅχι μόνον ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Βρεταννικῆς Κυβερνήσεως ἔδωκεν ἐξηγήσεις, ἀλλὰ, ὡς ἀπεδείχθη, ἐτέθη συντόμως εἰς κίνησιν καὶ ὁ μηχανισμὸς ἐφαρμογῆς.

Ἦδη, τὰ μεγάλα Κράτη δέχονται, τὸ ἐν μετὰ τὸ ἄλλο, τὴν ἔρευναν ἐπὶ τῆς ἐπικρατούσης εἰς αὐτὰ καταστάσεως πραγμάτων ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰς συνδικαλιστικὰς ἐλευθερίας.

Δὲν ἀποτελεῖ ἄραγε τοῦτο ἀπόδειξιν, ὅτι Κτὰ ράτη αὐτοβούλως ἐδέχθησαν τὸν συνεχῆ ἔλεγχον, ὃν καὶ ὑφίστανται ὄχι πάντες εὐχαρίστως;

Μεταπολεμικῶς, πρὸς πληρεστέραν διασφάλισιν τοῦ μηχανισμοῦ ἐφαρμογῆς τῶν κυρωθεισῶν διεθνῶν Συμβάσεων, τὰ Κράτη ἀνέλαβον τὴν ὑποχρέωσιν νὰ κοινοποιοῦν εἰς τὴν πλέον ἀντιπροσωπευτικὴν ἐπαγγελματικὴν ὀργάνωσιν ἐργαζομένων καὶ ἐργοδοτῶν τὰς πρὸς τὸ Δ.Γ.Ε. ὑποβαλλομένας ἐκθέσεις.

Τὰ Κράτη ὑπέχουσιν ἐπίσης τὴν ὑποχρέωσιν ἀποστολῆς πρὸς τὸ Δ.Γ.Ε., κατὰ περιόδους, εἰδικῶν ἐκθέσεων, ἐν αἷς ν' ἀναφέρωσι τοὺς λόγους δι' οὓς δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἐπικυρώσωσιν ὀρισμένας τῶν διεθνῶν Συμβάσεων.

Μεταξὺ τῶν διεθνῶν Συμβάσεων καὶ τῶν Συστάσεων, αἱ ὁποῖαι συναποτελοῦν τὸν Διεθνή Κώδικα Ἐργασίας, ὑφίσταται μία οὐσιαστικωτάτη διαφοροποίησις. Ἐνῶ αἱ διεθνεῖς Συμβάσεις καθίστανται διὰ τῆς ἐπικυρώσεως διεθνῆ ὄργανα ὑποχρεωτικῆς ἰσχύος, αἱ Συστάσεις, γενόμεναι ἀποδεκταὶ καθ' οἷονδῆποτε τρόπον, ἀποτελοῦν μίαν ἀπλῆν κατευθυντήριον γραμμὴν.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν Δ. Συμβάσεων, αἵτινες ἐψηφίσθησαν μέχρι σήμερον ὑπὸ τῶν Διεθνῶν Συνψεων Ἐργασίας εἰς τὰς 43 συνόδους αἵτινες ἔλαβον χώραν, ἀνέρχεται εἰς 114, ἐνῶ ὁ ἀριθμὸς τῶν Συστάσεων ἀνέρχεται εἰς 112.

Καλύπτουν αὐτὰ τὸ σύνολον, θὰ ἠδυνάμην νὰ εἶπω, τῶν θεμάτων τῆς κοι-

νωνικῆς πολιτικῆς, ἤτοι τὴν διάρκειαν τῆς ἐργασίας, τὰς ἀναπαύσεις, τὴν ὑγιεινὴν καὶ ἀσφάλειαν τῶν ἐργαζομένων, τὴν προστασίαν τῶν ἀνηλίκων καὶ τῶν ἐργαζομένων γυναικῶν, τὰ ἠθικὰ δικαιώματα τῶν ἐργαζομένων, ὡς εἶναι τὸ δικαίωμα τῆς ἐλευθέρως ἐπαγγελματικῆς ὀργανώσεως, τὴν ὀργάνωσιν τῶν ὑπηρεσιῶν ἐργασίας, τὴν προστασίαν τῶν ἀνέργων, τὴν καθιέρωσιν συστημάτων κοινωνικῆς ἀσφαλείας, τὴν προστασίαν εἰδικῶν κατηγοριῶν ἐργαζομένων, ὡς εἶναι οἱ ναυτεργάται, οἱ ἄλιεις, οἱ γεωργικοὶ ἐργάται, οἱ μεταλλωρύχοι, οἱ ἐργαζόμενοι εἰς τὰς μεταφορὰς καὶ τὰς φορτοεκφορτώσεις κ.λ.π.

Ἰδιαιτέρα μέριμνα μεταπολεμικῶς ἀπεδόθη εἰς τὰ θέματα τοῦ ἐπαγγελματικοῦ προσανατολισμοῦ, τῆς ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως, τῆς προστασίας τῶν μεταναστῶν καὶ τῆς διατηρήσεως παρ' αὐτῶν τοῦ δικαιώματος εἰς κοινωνικὴν ἀσφάλειαν, τῆς ἀπαγορεύσεως τῆς ἀναγκαστικῆς ἐργασίας ὑφ' οἰανδήποτε μορφήν καὶ ἐπίσης τῆς προλήψεως τῶν ἀτυχημάτων καὶ τῶν ἐπαγγελματικῶν ἀσθενειῶν. Οὕτω, ἡ Δ.Ο.Ε. συνειργάσθη μετὰ τῶν λοιπῶν ἀρμοδίων διεθνῶν Ὄργανισμῶν διὰ τὴν αὔξησιν τῆς παραγωγικότητος καὶ τῆς παραγωγῆς, ἣτις καὶ ἀποτελεῖ τὴν προϋπόθεσιν πάσης βελτιώσεως εἰς τὸν κοινωνικὸν τομέα.

Ἡ κοινωνικὴ πολιτικὴ, ἔννοια περικλείουσα τὸν δυναμισμόν τῶν συνεχῶς μεταβαλλομένων κοινωνικῶν συνθηκῶν καὶ ἀναγκῶν, ὑπόκειται εἰς μεταβολὰς αἰτινες ὑποχρεωτικῶς ἄγουν εἰς τὴν ἀνάγκην συνεχοῦς ἐπανεξετάσεως καὶ ἐνίοτε ἀναθεωρήσεως τῶν Συμβάσεων καὶ τῶν Συστάσεων.

Εἶναι φυσικὸν νὰ διατυπῶνται, ὅσον ἀφορᾷ τὴν φύσιν καὶ τὴν ἔκτασιν τοῦ συντελεσθέντος, οὕτως εἰπεῖν, νομοθετικοῦ ἔργου, κρίσεις καὶ ἐπικρίσεις, ἐνθουσιασμοὶ καὶ ἀπογοητεύσεις. Οἱ ἐργαζόμενοι καὶ αἱ ὀργανώσεις τῶν εἶναι φυσικὸν νὰ ζητοῦν τὴν συνεχῆ ἐπέκτασιν καὶ γοργὸν ρυθμὸν εἰς τὴν ἐκπόνησιν, τὴν ἀποδοχὴν ὑπὸ τῶν Κρατῶν καὶ εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν Δ. Συμβάσεων. Οἱ ἐργοδοταὶ εἶναι ἐπίσης φυσικὸν νὰ ἐπιδιώκουν τὸν περιορισμὸν τοῦ ἔργου εἰς τὸ σημεῖον τοῦ, κατὰ τὴν γνώμην των, πρακτικῶς δυνατοῦ, ὥστε αἱ Συμβάσεις νὰ προσαρμόζονται πρὸς τὰς ὑφισταμένας συνθήκας.

Αἱ κυβερνήσεις, ἐν τῇ πλειοψηφίᾳ των, προσπαθοῦν νὰ ἐξασφαλίσουν τὴν βελτιώσιν κατὰ τρόπον ὀμαλὸν καὶ ἐξελικτικόν, ἀμβλύνουσαι τὰς ὑφισταμένας ἀντιθέσεις ἀπόψεων ἢ συγκρούσεις συμφερόντων.

Ἡ Ἑλλάς, ἀρχικὸν Μέλος τῆς Ὄργανώσεως, ἐπεκύρωσε κατὰ τὸ ἔτος 1947 τὸν νέον Καταστατικὸν Χάρτην αὐτῆς διὰ τοῦ Ν.Δ. 399.

Ἐκ τῶν Δ. Συμβάσεων, ἡ Ἑλλάς ἔχει μέχρι σήμερον ἐπικυρώσει 28(*). Ἄλλα

(*) 1) Ὑπ' ἀριθ. 1. «Περὶ περιορισμοῦ, εἰς 8 ὥρας καθ' ἡμέραν καὶ 48 καθ' ἑβδομάδα, τῶν ὡρῶν ἐργασίας ἐν τῇ Βιομηχανίᾳ».

2) Ὑπ' ἀριθ. 2. «Περὶ ἀνεργίας».

3) Ὑπ' ἀριθ. 3. «Περὶ ἀπασχολήσεως γυναικῶν πρὸ καὶ μετὰ τὸν τοκετόν».

4) Ὑπ' ἀριθ. 4. «Περὶ νυκτερινῆς ἐργασίας γυναικῶν».

5) Ὑπ' ἀριθ. 5. «Περὶ κατωτάτου ὁρίου ἡλικίας παραδοχῆς παιδῶν εἰς βιομηχανικὰς ἐργασίας».

6) Ὑπ' ἀριθ. 6. «Περὶ νυκτερινῆς ἐργασίας παιδῶν ἐν τῇ βιομηχανίᾳ».

Κράτη, κυρίως τῆς Εὐρώπης, ἔχουσιν ἐπικυρώσει περισσότερας καὶ ἄλλα ὀλιγοτέρας. Ὁ συνολικὸς ἀριθμὸς τῶν ἐπικυρώσεων ἀπὸ μέρους τῶν 80 Κρατῶν· Μελῶν, πολλά, ὅμως, τῶν ὁποίων τυγχάνουσιν νέα ἐν τῇ προσχωρήσει ἢ καὶ ἀκόμη ἐν τῇ συγκροτήσει των ὡς ἐλευθέρων κρατῶν, προσεγγίζει τὰς 2.000.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐν τῇ προσπάθειά αὐξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐπικυρώσεων, προέβη εἰς τὴν συγκρότησιν εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἀναμένεται ὅτι λίαν προσεχῶς θὰ ἀποφασισθοῦν ἐπικυρώσεις ἰκανοῦ ἀριθμοῦ Συμβάσεων τῇ προτάσει τῶν Ὑπουργείων Ἐργασίας καὶ Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας, δοθέντος ὅτι εἰς πλείστα σημεῖα ἡ Ἑλληνικὴ Ἐργατικὴ Νομοθεσία δὲν ὑστερεῖ τῶν διατάξεων τῶν Συμβάσεων. Ὑπὸ ἐπικύρωσιν ἐπίσης εὐρίσκονται καὶ αἱ Συμβάσεις περὶ συνδικαλιστικῶν ἐλευθεριῶν.

Ἀσφαλῶς, ἡ ἀξία καὶ ὁ ἀντίκτυπος τοῦ συντελεσθέντος ὑπὸ τῆς Δ.Ο.Ε. ἔργου καθιερώσεως διεθνῶν κανόνων ἐργασίας ὑπὸ μορφήν διεθνῶν Συμβάσεων καὶ Συστάσεων δὲν ἐμφανίζεται μόνον ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐπικυρώσεων. Τὰ

7) Ὑπ' ἀριθ. 7. «Περὶ προσδιορισμοῦ κατωτάτου ὁρίου ἡλικίας παραδοχῆς παίδων εἰς ναυτικὰς ἐργασίας».

8) Ὑπ' ἀριθ. 8. «Περὶ ἀποζημιώσεως ἀνεργίας ἐν περιπτώσει ναυαγίου».

9) Ὑπ' ἀριθ. 9. «Περὶ ἐξευρέσεως ἐργασίας εἰς ναυτικούς».

10) Ὑπ' ἀριθ. 11. «Περὶ τοῦ δικαιώματος τοῦ συνεταιρίζεσθαι καὶ συνέρχεσθαι τῶν γεωργικῶν ἐργατῶν».

11) Ὑπ' ἀριθ. 13. «Περὶ χρησιμοποιοῦσεως ἀνθρακικοῦ μολύβδου ἐν τῇ χρωστικῇ».

12) Ὑπ' ἀριθ. 14. «Περὶ ἐβδομαδιαίας ἀναπαύσεως ἐν τῇ βιομηχανίᾳ».

13) Ὑπ' ἀριθ. 15. «Περὶ ἐλαχίστου ὁρίου ἡλικίας νεαρῶν προσώπων δι' ἐργασίαν θερμοστατοῦ ἢ ἀνθρακίως».

14) Ὑπ' ἀριθ. 16. «Περὶ ὑποχρεωτικῆς ἰατρικῆς ἐξετάσεως τῶν εἰς τὰ πλοῖα ἐργαζομένων παίδων καὶ νεαρῶν προσώπων».

15) Ὑπ' ἀριθ. 17. «Περὶ ἐπανορθώσεως ἀτυχημάτων ἐργασίας».

16) Ὑπ' ἀριθ. 19. «Περὶ ἐξομοιώσεως τῶν ἡμεδαπῶν καὶ ἀλλοδαπῶν ἐργατῶν ἐν τῇ ἀποζημιώσει τῶν ἀτυχημάτων ἐργασίας».

17) Ὑπ' ἀριθ. 27. «Περὶ ἀναγραφῆς τοῦ βάρους τῶν μεταφερομένων διὰ πλοίου μεγάλων δεμάτων».

18) Ὑπ' ἀριθ. 29. «Περὶ ἀναγκαστικῆς ἢ ὑποχρεωτικῆς ἐργασίας».

19) Ὑπ' ἀριθ. 41. «Περὶ νυκτερινῆς ἐργασίας γυναικῶν».

20) Ὑπ' ἀριθ. 42. «Περὶ ἀποζημιώσεως τῶν ἐπαγγελματικῶν ἀσθενειῶν».

21) Ὑπ' ἀριθ. 45. «Περὶ ἀπασχολήσεως γυναικῶν εἰς ὑπογείους ἐργασίας μεταλλείων πάσης φύσεως».

22) Ὑπ' ἀριθ. 52. «Περὶ κανονικῆς ἀδείας μετ' ἀποδοχῶν».

23) Ὑπ' ἀριθ. 80. «Περὶ μερικῆς ἀναθεωρήσεως τῶν ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνδιασκέψεως τῆς Δ.Ο.Ε., γενομένων ἀποδεκτῶν συμβάσεων, εἰς τὰς πρώτας συνόδους αὐτῆς».

24) Ὑπ' ἀριθ. 81. «Περὶ Ἐπιθεωρήσεως τῆς Ἐργασίας εἰς τὴν Βιομηχανίαν καὶ τὸ Ἐμπόριον».

25) Ὑπ' ἀριθ. 88. «Περὶ ὀργανώσεως τῆς Ὑπηρεσίας Ἀπασχολήσεως».

26) Ὑπ' ἀριθ. 89. «Περὶ νυκτερινῆς ἐργασίας γυναικῶν ἐν τῇ Βιομηχανίᾳ».

27) Ὑπ' ἀριθ. 95. «Περὶ προστασίας τοῦ ἡμερομισθίου».

28) Ὑπ' ἀριθ. 102. «Περὶ ἐλαχίστων ὁρίων κοινωνικῆς ἀσφαλείας».

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω Συμβάσεων, αἱ ὑπ' ἀριθ. 4 καὶ 41 ἔχουσιν καταγγελθῆ, ἐπικυρωθειῶν τῶν ἀντιστοιχῶν ἀναθεωρητικῶν.

κείμενα ταῦτα, ἀποτελοῦντα πρότυπα λύσεων εἰς τὸν τομέα τῆς ἐργατικῆς πολιτικῆς, καθίστανται διὰ τὰς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας τῶν Κρατῶν - Μελῶν πηγαὶ ἐμπνεύσεως προγραμμάτων ἢ τοῦ καταρτισμοῦ τῶν νομοσχεδίων. Ὡστε, δύναται ὁ κ. Μπάρδας νὰ εἶναι ἡσυχος ὅσον ἀφορᾷ τὴν χρησιμότητα καὶ τῶν Συμβάσεων αἰτινες μένουν ἄνευ ἐπικυρώσεων. Οὐδεὶς ἀμφισβητεῖ σήμερον, ὅτι τὰ παραμένοντα ἀνεπικύρωτα ταῦτα κείμενα ἔχουν τὴν δύναμιν δημιουργίας τοῦ ἀπαραιτήτου ψυχολογικοῦ κλίματος πρὸς καθιέρωσιν καὶ προώθησιν τῶν ἐργατικῶν θεσμῶν.

Ἡ 40ετῆς πείρα ἀπέδειξεν, ἐξ ἄλλου, ὅτι ἡ ἐπιδιωκομένη ἐνοποίησης ἀνὰ τὰ διάφορα κράτη τῆς ἐργατικῆς Νομοθεσίας προχωρεῖ μὲ ρυθμὸν ἱκανοποιητικόν, ἐὰν λάβῃ τις ὑπ' ὄψιν τοῦ τὰς ὑφισταμένας ἀντικειμενικὰς δυσχερείας, τὴν διαφοροετικὴν κοινωνικὴν καὶ οἰκονομικὴν δργάνωσιν τῶν κρατῶν, τὰς διαφορὰς αἰτινες ὑφίστανται εἰς τὴν οἰκονομικὴν τῶν δυνάμιν, καὶ τὰς μεταβολὰς ὡς καθημερινῶς ὑφίσταται ἡ ὅλη πολιτικὴ καὶ τεχνικὴ συγκρότησις τῆς συγχρόνου κοινωνίας.

Τὸ ὅλον ἔργον τῆς Δ.Ο.Ε. δὲν συνίσταται, βεβαίως, μόνον εἰς τὰς διεθνεῖς Συμβάσεις καὶ Συστάσεις. Τοῦτο συμπληροῦται, ὡς οἱ προηγηθέντες ἔγκριτοι ὁμιλεῖται σὰς ἀνέφερον, εἰς τὰς πολυαριθμοὺς μελέτας καὶ ἐκθέσεις, εἰς τὴν πολῦτιμον ἀλληλοπληροφόρησιν τῶν Κρατῶν - Μελῶν, τῶν ἐπὶ τῆς ἀκολουθουμένης ἐκασταχοῦ κοινωνικῆς πολιτικῆς ὅσον καὶ ἐπὶ τῶν ἐξελίξεων τῆς θεωρίας ἐφ' ἧς βασιζέται ἡ ἐν λόγῳ ἐπιστήμη, ἡ ὁποία εὕρισκει εἰς τὴν κυψέλην τῆς Γενεῦσις πηγὰς ἐμπνεύσεων καὶ κίνητρα δράσεως.

Ἡ 40ετῆς ζωὴ τῆς Δ.Ο.Ε. καὶ ἡ ἀξιοσημεῖωτος ἀπόδοσις τοῦ ἔργου τοῦ πραγματοποιηθέντος παρ' αὐτῆς ἀπέδειξεν, ὅτι ἡ ἐπιδίωξις τῆς κοινωνικῆς δικαιοσύνης ἀποτελεῖ ὄργανικὴν ἀνάγκην τῆς συγχρόνου κοινωνίας, στοιχεῖον τῆς δημοκρατικῆς ὄργανώσεως τῶν κρατῶν, γνώμονα εἰς τὴν καθημερινὴν δράσιν τῶν ἀρμοδίων ἀνὰ τὰ διάφορα κράτη ὑπηρεσιῶν, σκοπὸν ὅστις ἐξασφαλίζει τὴν οἰκονομικὴν ἰσορροπίαν καὶ τὴν κοινωνικὴν πρόοδον τῶν κρατῶν.

Ἡ κοινωνικὴ πολιτικὴ, ὅμως, εἶναι καὶ τέχνη, ἣτις ἔχει ἀνάγκην τεχνιτῶν κατηρτισμένων καὶ ἐργαστηρίων ἐξοπλισμένων διὰ τῶν καταλλήλων μέσων.

Ἡ μακροζωία τῆς Δ.Ο.Ε., ἣτις ἐφέτος ἐωρτάσθη μὲ ἰδιαίτερον λαμπρότητα εἰς τὰ πλεῖστα τῶν Κρατῶν - Μελῶν, πείθει ἐπίσης, ὅτι τὸ ἐργαστήριον τῆς Γενεῦσις ἱκανοποίησε τοὺς σκοποὺς διὰ τοὺς ὁποίους συνεστήθη. Ἀπεδείχθη ὡσαύτως, ὅτι ἡ συνεργασία ἑνὸς προσωπικοῦ, συγκροτουμένου ἀπὸ ἄτομα πάσης ἐθνικότητος, μὲ διαφοροετικὴν, ὡς εἶναι φυσικόν, παιδευσιν, εἶναι δυνατὴ, ἐξασφαλίζουσα ἱκανοποιητικὴν ἀπόδοσιν ἔργου.

Κυρίαὶ καὶ Κύριοι,

Ὡς ἐκπρόσωπος εἰς τὴν Χώραν μας τῆς Δ.Ο.Ε., αἰσθάνομαι ὑποχρέωσιν νὰ σὰς εὐχαριστήσω διὰ τὴν προσέλευσίν σας εἰς τὴν ἀποφινὴν συγκέντρωσιν καὶ νὰ σὰς γνωρίσω, ἐπίσης, ὅτι εἶμαι εἰς τὴν διάθεσίν σας διὰ πᾶσαν πληροφορίαν τὴν ὁποίαν θὰ ἠθέλατε σχετικῶς μὲ τὴν ὅλην δράσιν τοῦ Δ.Ο.Ε.

Ἀπὸ μέρους τοῦ Γεν. Διευτοῦ τοῦ Δ.Γ.Ε. κ. Morse, ὅστις, προσκλήσει τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, θὰ ἐπισκεφθῆ τὴν Χώραν μας ἀπὸ 2ας ἕως καὶ τῆς 5ης προσεχοῦς Ἰανουαρίου εὐχαριστῶ ἐπίσης τὴν Ἀνωτάτην Βιομηχανικὴν Σχολὴν καὶ τὸν Πρόεδρον τοῦ Συμβουλίου αὐτῆς κ. Σ. Κωστόπουλον, διὰ τὴν πρωτο-

βουλίαν ὀργανώσεως τῆς ἀποψινῆς μας συγκεντρώσεως καὶ ὅπως ἰδιαίτερος τὸν καθηγητὴν κ. Σ. Ἀγαπητίδην καὶ τοὺς ὁμιλητάς, διὰ τὸν κόπον εἰς τὸν ὁποῖον ὑπεβλήθησαν διὰ νὰ συμβάλουν εἰς τὴν ἔξαρσιν τοῦ ἔργου τῆς Δ.Ο.Ε , ὁ καθεὶς ἐκ τῆς σκοπιᾶς του καὶ μὲ πλήρη τὴν ἐλευθερίαν συζητήσεως τῶν διαφορῶν προβλημάτων, ἅτινα ἐγείρει ἡ λειτουργία ἐνὸς θεσμοῦ ἔχοντος τόσον εὐρείαν καὶ δυσχερῆ ἀποστολήν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τοῦτο τὸ ἀνεξάντλητον θέμα τῆς κοινωνικῆς πολιτικῆς.